

Det dufter lysegrønt af græs

Melodi: Waldemar Åhlén, 1933

Tekst: Carl David af Wirsén, 1889.

*Johannes Johansen, 1985, 1988,
1993, 1995 og 1996.*

1. Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.

Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.

Guds sol går ind

i krop og sind,

forkynder, at nu kommer

en varm og lys skærsommer.

2. Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!

De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.

Hvert kim og kryb

i jordens dyb

en livsfryd i sig mærker

så høj som himlens lærker.

3. Se, blomsterflorets farvepragt
gør alle ord forlegne.

Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!

Alt smukt, vi ved,

al kærlighed,

den mindste fugl og lilje

er, Gud, din skabervilje.

4. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.

Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.

Alt kød må dø,

hver blomst blir hø.

Når vissentørt står floret,

da blomstrer evigt Ordet.

5. Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,

så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.

Kom, Jesus, snart,

og gør det klart:

den morgenstund, du kommer,

da gryr en evig sommer.

De tusinde kloder

Melodi: Mette Kathrine Jensen, 2011

Tekst: Jens Rosendal, 2011

De tusinde kloder der svæver i rummet
en verden med alting i gang

Galaksernes veje og stjernernes vrimmel
er susende, syngende sang,

der rammer vor klode med sole og måner
og sætter vor hverdag i sving

som løfter det hele og triller med jorden

som vejer den slet ingenting

Ja, her hvor vi lever og her hvor vi røres
og vækkes til dag og til liv

der lyder et budskab derude fra altet

Det blæser med kræfter og liv.

Slet ingen kan fatte de vældige gåder

Vi mærker blot at vi er til

i sangens og dansens og solstrålers varme

Så klares vel alt det vi vil

Ja, ræk mig din hånd og så danser vi sammen
og lytter til toner og ord

for intet er stivnet men alt er i live

her på vores grønneste jord.

Ja, flyv da vor klode, Og syng alle stjerner

mens mennesker leger og ler

Vi prøver at tyde din kode og fyldes

af lyst mens det alt sammen sker

Den danske sang er en ung blond pige

Melodi: Carl Nielsen, 1926

Tekst: Kai Hoffman, 1924

Den danske sang er en ung, blond pige,
hun går og nynner i Danmarks hus,

hun er et barn af det havblå rige,
hvor bøge lytter til bølgers brus.

Den danske sang, når den dybest klinger,
har klang af klokke, af sværd og skjold.

Imod os bruser på brede vinger

en sagatone fra hedenold.

Al Sjællands ynde og Jyllands vælde,
de tvende klange af blidt og hårdt,

skal sangen rumme for ret at melde
om, hvad der inderst er os og vort.

Og tider skifter, og sæder mildnes,

men kunst og kamp kræver stadig stål;

det alterbål, hvor vor sjæl skal ildnes,

det flammer hedest i Bjarkemål.

Så syng da, Danmark, lad hjertet tale,
thi hjertesproget er vers og sang,

og lære kan vi af nattergale,
af lærken over den grønne vang.

Og blæsten suser sin vilde vise,

og stranden drøner sit højtidskvad;

fra hedens lyng som fra stadens flise

skal sangen løfte sig, ung og glad.

Zenobia

www.zenobia.nu

www.facebook.com/zenobiatrion